

Sygnatura akt I C 1647/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 02-02-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Aleksandra Sobieska

Protokolant:Karolina Adach

po rozpoznaniu w dniu 19-01-2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko R. C.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla (...)we Wrocławiu z dnia 24 czerwca 2014r., sygn. akt (...), zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności w dniu 30 czerwca 2014r, w części dotyczącej zaległych należności alimentacyjnych, co do kwoty 1608,82 zł;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. odstępuje od obciążenia powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanej.

Sygn. akt I C 1647/14

UZASADNIENIE

Powód – J. C.wystąpił z powództwem przeciwko R. C.domagając się pozbawienia w części tj. co do kwoty 4232 zł wykonalności wyroku Sądu Rejonowego dla (...)we W.(...)z 24 czerwca 2014r., sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 30 czerwca 2014r., zasądającego od powoda J. C.na rzecz powódki R. C.alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie płatne do 10-go każdego miesiąca do rąk powódki R. C.wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 9 grudnia 2013r. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 26.09.2014r. komornik przy Sądzie Rejonowym dla (...)M. K.w prawie Km (...)wszczał postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi zgodnie z wnioskiem wierzycielki R. C.na podstawie wyroku z dnia 24.06.2014r., sygn. akt (...). Z treści zawiadomienia o wszczęciu egzekucji wynika, że postępowanie zostało wszczęte co do alimentów bieżących poczynając od października 2014r. oraz alimentów zaległych w wysokości 4.232 zł wraz z odsetkami. Powód podniósł, że kwota zaległych alimentów została uiszczona przez powoda na rzecz wierzycieli w dniu 4 lipca 2014r. Kwota ta została zapłacona po ustaleniu jej wysokości z pełnomocnikiem wierzycielki. Przy wyliczeniu tej kwoty uwzględniono wszystkie wpłaty na rzecz wierzycielki. Wobec powyższego powód wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w części co do zaległych alimentów wyliczonych na kwotę 4232 zł. Ponadto powód wskazał, że na dzień złożenia pozwu wskazana przez wierzycielkę kwota nie została jeszcze wyegzekwowana. Pomimo wniosków komornik odmówił wstrzymania się z dokonaniem czynności w prowadzonej sprawie egzekucyjnej.

W odpowiedzi na pozew pozwana R. C.wniosła o oddalenie powództw w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powód nie dokonywał na jej rzecz regularnych

wpłat, zgodnie z wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014r., sygn. akt (...) W konsekwencji pozwana w dniu 18 września 2014r. wystąpiła z wnioskiem egzekucyjnym. Pismem z dnia 26 września 2014r. organ egzekucyjny zawiadomił o wszczęciu egzekucji, wskazując że zaległe alimenty wynoszą 4232 zł. Na dzień wszczęcia postępowania egzekucyjnego zadłużenie alimentacyjne w stosunku do pozwanej wynosiło 10.000 zł oraz 2000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Pozwany w dniu 1.08.2014r. przekazał pozwanej kwotę 2000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 6968 zł tytułem zasądzonych alimentów. Na dzień złożenia wniosku egzekucyjnego nie uregulował świadczenia alimentacyjnego w kwocie 3032 zł oraz odsetek ustawowych obliczonych od każdej z rat alimentacyjnych. Wbrew stanowisku powoda powództwo przeciwegzekucyjne jest uzasadnione wyłącznie do kwoty 1200 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 3032 zł i kwotą 4323 zł. Pozwana w dniu 31 października 2014r. poinformowała organ egzekucyjny o wpłatach dokonanych przez pozwanego i dokonał ograniczenia postępowania egzekucyjnego już do prawidłowo dochodzonej kwoty. Pozwana wskazała, że mając na uwadze jej pismo z dnia 31 października 2014r. należy przyjąć, że już na etapie postępowania egzekucyjnego, dowiadawszy się o błędnej wysokości wierzytelności dochodzonej w postępowaniu egzekucyjnym, ograniczyła egzekucję o kwotę, o którą omyłkowo została wszczęta egzekucja. Tym samym w tym zakresie powód uzyskałby zaspokojenie roszczenia poprzez ograniczenie egzekucji, bez wytaczania powództwa. Pozwana wskazała ponadto, że w oparciu o uregulowania art. 101 k.p.c. uzasadnione jest żądanie zwrotu kosztów stronie pozwanej, proporcjonalnie w zakresie żądania kwoty 1200 zł, gdyż powód przed wytoczeniem procesu nie zwrócił się do pozwanej o dobrowolne ograniczenie egzekucji, a pozwana przy pierwszej czynności procesowej uznała żądanie w tej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. i R. C. pozostają w związku małżeńskim. W dniu 9 grudnia 2013r. R. C. wystąpiła przeciwko J. C. z powództwem domagając się zasądzenia na jej rzecz kwot po 1200 zł miesięcznie tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny.

okoliczności bezsporne

R. C. nigdy nie pracowała. J. C. pozostaje nauczycielem akademickim. W okresie od grudnia 2013r. do maja 2014r. J. C. przekazywał na rzecz R. C. codziennie kwoty po 5-20 zł do 600 zł miesięcznie. R. C. przeznaczała otrzymywane kwoty na zakup biletów, jedzenia i leków. J. C. w pełnym zakresie ponosił koszty utrzymania mieszkania.

(dowody: przesłuchanie powoda J. C. – k. 59-60;

przesłuchanie pozwanej R. C. – k. 61-62)

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014r., sygn. akt (...)Sąd Rejonowy dla (...)we W.zasądził od J. C.na rzecz powódki R. C.alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie, płatne do 10-go każdego miesiąca, do rąk powódki R. C., wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 9 grudnia 2013r., w pozostałym zakresie powództwo oddalił oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 30 czerwca 2014r.

(dowód: wyrok z dnia 24.06.2014r. – akta (...))

W dniu 2 lipca 2014r. pełnomocnik powoda adw. I. D. otrzymała od pełnomocnika R. M. K.-R. e-mail, w którym poinformowano w nawiązaniu do telefonicznej rozmowy, że zaległość za grudzień wynosi 108 zł (22 dni), styczeń-czerwiec 400 zł wraz z odsetkami w łącznej kwocie 82,63 zł i za lipiec 1000 zł, łącznie zaległość 2590 zł plus na bieżąco 1000 zł do 10 lipca. Ponadto wskazano, że jest to wyliczenie wstępne, niekoniecznie do końca prawidłowe, bo pani C. wychodzi kwota około 2900 zł.

(dowód: wydruk wiadomości mailowej – k. 26)

J. C. dokonał następujących przelewów na rzecz R. C.:

- w dniu 16 maja 2014r. na kwotę 600 zł z oznaczeniem „comiesięczna wpłata na konto. wpłata do 15 każdego miesiąca. przelew w maju 2014 roku.”

- w dniu 12 czerwca 2014r. na kwotę 600 zł z oznaczeniem „comiesięczna wpłata na konto. wpłata do 15 każdego miesiąca. przelew w czerwcu 2014 roku.”

- w dniu 4 lipca 2014r. na kwotę 2768 zł z oznaczeniem „wyrównanie alimentów zasądzonych przez sąd rejonowy do 30.06.2014r. tj. po 400 zł za miesiąc + odsetki wyliczone przez pełnomocnika 84 zł”

- w dniu 01.08.2014r. na kwotę 2.000 zł z oznaczeniem „wpłata tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie o alimenty sygnatura akt (...)sądu rej. z dnia 24.06.2014r.”

- w dniu 10 lipca 2014r. na kwotę 1.000 zł z oznaczeniem „comiesięczna wpłata na konto. wpłata do 10 każdego miesiąca. przelew w lipcu 2014 roku.”

- w dniu 10 sierpnia 2014r. na kwotę 1.000 zł z oznaczeniem „comiesięczna wpłata na konto. wpłata do 10 każdego miesiąca. przelew w sierpniu 2014 roku.”

- w dniu 10 września 2014r. na kwotę 1.000 zł z oznaczeniem „comiesięczna wpłata na konto. wpłata do 10 każdego miesiąca. przelew we wrześniu 2014 roku.”

(dowody: potwierdzenia przelewów – k. 17-20, k. 22-24)

R. C.złożyła w dniu 18 września 2014r. do komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...)we W.M. K.wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. C., przedkładać tytuł wykonawczy – wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, sygn. akt (...), wnosząc o wyegzekwowanie alimentów zaległych za czas od 9.12.2013r . do teraz w sumie 10.000 zł oraz alimentów bieżących po 1000 zł miesięcznie. Równocześnie R. C.wniosła o pomniejszenie zadłużenia o wpłatę dłużnika dn. 4.07.2014r. w kwocie 2768 zł.

Pismem z dnia 19 września 2014r. powód wniosła o zaliczenie wpłat na poczet zaległości w sprawie przeciwko J. C.: 10.07.2014r. – 1000 zł, 10.08.2014r. – 1000 zł, 10.09.2014r. – 1000 zł.

(dowody: wniosek z dnia 18.09.2014r. – k. 1 akta (...))

pismo z dnia 19.09.2014r. – k. 2 akta (...))

Zawiadomieniem z dnia 26 września 2014r. Komornika Sądowy przy Sądzie Rejonowy dla (...)poinformował J. C., że zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego dla (...)z dnia 24.06.2014r., sygn. akt (...)celem wyegzekwowania od września 2014r. alimentów bieżących po 1000 zł miesięcznie plus opłaty 151 zł, płatnych do 10-go każdego miesiąca, alimentów zaległych w kwocie 4232 zł, odsetek od 26.09.2014r. – 413,26 zł.

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 3 akta (...))

Pismem z dnia 1 października 2014r. J. C.wniósł o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego na rzecz R. C.. Powód dodał, że terminowo dokonuje wszystkich wpłat, zgodnie z wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014r., sygn. akt (...). J. C.wskazał, że od 09 grudnia 2013r. do końca czerwca 2014r. płacił żonie po 600 zł miesięcznie, zatem wyrównanie za okres 09 grudnia 2013r. do końca czerwca 2014r. wynosiło 2684 zł, uzgodnione z pełnomocnik żony adw. M. R., inne płatności potwierdzają załączniki przelewów.

Postanowieniem z dnia 8 października 2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...)M. K.po rozpoznaniu wniosku z dnia 1 października 2014r. o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego odmówił dokonania zawnioskowanej przez dłużnika czynności.

(dowód: pismo z dnia 01.10.2014r. – k. 8 akta (...))

Pismem z dnia 31 października 2014r. R. C. wniosła o kontynuowanie dalszej egzekucji. Po zapoznaniu się z pismem z dnia 1 października 2014r. wniosła o ograniczenie wniosku o następujące wpłaty: 16.05.2014r. – 600 zł, 12.06.2014r., 600 zł, 10.07.2014r. – 1000 zł, 11.08.2014r. – 1000 zł, 08.09.2014r. – 1000 zł. Kwota 2768 zł wpłynęła 04.07.2014r.

(dowód: pismo z dnia 31.10.2014r. – k. 34 akta(...))

W toku postępowanie (...)Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy dla (...)M. K.dokonał wyegzekwowania od J. C.następujących kwot:

- w dniu 13.10.2014r. – 1.151 zł zarachowanej co do kwoty 150 zł na opłaty, 1 zł na wydatki, 1000 zł na poczet alimentów bieżących;

- w dniu 04.11.2014r. – 2.551,34 zł zarachowanej co do kwoty 187,54 zł na opłaty, 19,52 zł na wydatki, 1288 zł na poczet alimentów zaległych, 54,14 zł na poczet odsetek, 1000 zł na poczet alimentów bieżących;

- w dniu 02.12.2014r. – 2.551,34 zł zarachowanej co do kwoty 188,91 zł na opłaty, 1 zł na wydatki, 19,18 zł na poczet odsetek, 1335, 18 zł na poczet alimentów zaległych, 998,93 zł na poczet alimentów bieżących;

- w dniu 31.12.2014r. – 501,77 zł zdeponowanej na koncie zaliczek;

- w dniu 05.01.2015r. – 2.189,97 zł zdeponowanej na koncie zaliczek co do kwoty 1607,15 zł oraz zwróconej J. C. co do kwoty 1083,14 zł.

Suma wyegzekwowana na poczet alimentów zaległych wyniosła 2623,18 zł.

(dowód: karta rozliczeniowa w sprawie (...))

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powód żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego dla (...)z dnia 24 czerwca 2014r., sygn. akt (...)co do kwoty 4232 zł stanowiącej zaległości alimentacyjnej.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Powód dowodził, że żądanie wyegzekwowania na podstawie kwestionowanego wyroku przytoczonej kwoty jest bezpodstawne, gdyż alimenty te zostały już przez niego zapłacone.

Wskazać należy, że norma art. 840 k.p.c. stanowi środek merytorycznej obrony dłużnika przed egzekucją, między innymi z przyczyn wygaśnięcia zobowiązania wskutek zapłaty.

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu zasądził od J. C. na rzecz R. C. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie płatne do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 9 grudnia 2013r. W dniu 18 września 2014r. powódka złożyła wniosek egzekucyjny domagając się wszczęcia przeciwko J. C. postępowania egzekucyjnego i wyegzekwowania

bieżących alimentów po 1000 zł oraz alimentów zaległych od 9 grudnia 2013r. w sumie 10.000 zł. Równocześnie w uzasadnieniu wniosku wniosła o pomniejszenie zadłużenia o wpłatę w kwocie 2768 zł z dnia 4.07.2014r. oraz pismem z dnia 19.09.2014r. o trzy wpłaty w kwocie po 1000 zł każda z dnia 10.07.2014r., 10.08.2014r., 10.09.2014r. W konsekwencji Komornik zawiadomieniem z dnia 26 września 2014r. poinformował dłużnika, iż wszczął postępowanie egzekucyjne m.in. w zakresie alimentów zaległych w kwocie 4232 zł. W takim też zakresie powód domagał się pozbawienia wykonalności kwestionowanego tytułu wykonawczego.

W sprawie istotnym pozostawało, że alimenty na rzecz pozwanej zasądzone zostały od dnia 9 grudnia 2013r., wyrok uprawomocnił się zaś 30 czerwca 2014r. Wobec objęcia obowiązkiem alimentacyjnym okres sprzed wydania wyroku rzeczywiście istniała zaległość alimentacyjna obejmująca część należności głównej oraz odsetek.

J. C. wskazywał, że w całości uregulował zadłużenie wobec R. C., gdyż w okresie od grudnia 2013r. do maja 2014r. dokonywał na rzecz żony dobrowolnych wpłat do łącznej kwoty 600 zł miesięcznie. Ustalenia takie stanowiły podstawę wyroku z dnia 24 czerwca 2014r., (...), gdzie Sąd ustalił, że J. C. od listopada 2013r. dokonywał zakupu artykułów spożywczych do domu i przekazywał powódce codzienne kwotę 20 zł na jej własne drobne potrzeby – 600 zł miesięcznie. Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, I (...), z dnia 28 maja 2014r., Lex nr 157225, że: „zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Z powyższego wynika, że nie wszystkie zarzuty przeciwko tytułowi wykonawczemu dłużnika ma prawo podnosić w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Zasady przewidziane w tym procesie stanowią uzupełnienie materialnego związania wyrokiem przewidzianego w art. 365 k.p.c. Z literalnego brzmienia wynika, że zobowiązany z tytułu wykonawczego nie ma możliwości kwestionować ustaleń faktycznych i prawnych poczynionych w postępowaniu, w którym tytuł wykonawczy został wydany. W przeciwnym wypadku sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stanowiłaby niedopuszczalną kontynuację prawomocnie zakończonych już postępowania o zapłatę, gdyż sąd rozpoznający to postępowanie orzekałby o istnieniu obowiązku płatniczego na dzień wydania orzeczenia stwierdzającego zobowiązanie (czyli na dzień zamknięcia rozprawy), a nie na czas, w jakim dłużnik wystąpił z roszczeniem opartym na art. 840 k.p.c.” Analogicznie wierzyciel broniący się przed pozbawieniem wykonalności tytułu wykonawczego nie może kwestionować ustaleń prawnych i faktycznych stanowiących podstawę powstania tego tytułu. Tym samym powód słusznie wskazywał, że niedopuszczalne w niniejszym postępowaniu pozostawałoby ustalenie, które m.in. legło u podstaw wyroku z dnia 24 czerwca 2014r., iż dokonywał on dobrowolnych wpłat na rzecz powódki w łącznej kwocie 600 zł.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w toku niniejszego postępowania okoliczność ta została w zasadzie przyznana przez pozwaną. R. C. zeznała, że faktycznie powód przekazywał na jej rzecz od 5-20 zł dziennie, z których nabierało się 600 zł miesięcznie lub czasem mniej. Środki te przeznaczała na leki i jedzenie. Nie uwzględniła ich jednak na poczet zasądzonych alimentów i przy składaniu wniosku egzekucyjnego. Postępowanie pozwanej pozostawało nieuprawnione. Powód przed potwierdzeniem obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny w drodze wyroku sądowego realizował już ten obowiązek w drodze dobrowolnych wpłat na rzecz powódki w comiesięcznych wpłatach do łącznej kwoty 600 zł. Fakt, że wpłaty nie następowały w drodze jednorazowej wpłaty tylko poprzez codzienne przekazywanie kwot po 5-20 zł pozostaje bez znaczenia dla wygaśnięcia zobowiązania. Z przesłuchania R. C. wynikało, że właśnie z uwagi na sposób realizacji tego obowiązku tj. codzienne drobne wpłaty, uważa ona, iż do spełnienia świadczenia przez powoda nie doszło. Pozwana zarzuciła przy tym, że powód przekazując jej środki nie zaznaczał, że następuje to na poczet alimentów, dodała, że środki przekazywał jej „na odczepnego”. W tym zakresie wskazać należy, że pozwana nie wykazała, aby powód miał obowiązek przekazywać jej środki z jakiegokolwiek innego tytułu. Podkreślenia wymaga, że jakkolwiek wyrok sądu rodzinnego z dnia 24 czerwca 2014r. posługuje się sformułowaniem „alimenty” to żądanie pozwu dotyczyło przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny. Powódka dochodziła zatem środków na bieżące utrzymanie. W taki też sposób wydatkowała środki uzyskiwane od męża zanim

zapadł jeszcze wyrok. Pozwana przyznała, że środki te przeznaczala na leki, bilety i wyżywienie. Z faktu, że pozwana na bieżąco zużyła te środki nie można wywodzić, że nie miała ona obowiązku zaliczenia ich na zobowiązań wynikających ze spornego tytułu wykonawczego.

Na datę złożenia przez R. C. wniosku egzekucyjnego tj. 18 września 2014r. nie istniały już zobowiązania J. C. z tytułu zaległych alimentów. Wbrew stanowisku pozwanej do spełnienia świadczenia z tego tytułu przez powoda doszło poprzez:

1. dobrowolne codzienne wpłaty realizowane w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w łącznych kwotach po 600 zł miesięcznie w sumie 3000 zł;
2. dobrowolne wpłaty realizowane w okresie maj-czerwiec 2014r. w formie przelewów bankowych w kwotach po 600 zł każdy w sumie 1200 zł;
3. wyrównanie zaległości alimentacyjnych oraz zaległości odsetkowych w formie przelewu bankowego w kwocie 2768 zł;
4. wpłaty w kwotach po 1000 zł realizowane w okresie lipiec- wrzesień 2014r. w łącznej kwocie 3.000 zł.

Powód dokonał zatem na poczet R. C. od grudnia 2013r. do dnia 7 września 2014r. łącznych wpłat w wysokości 9.878 zł. Nie można było zatem podzielić poglądu pozwanej, iż na dzień złożenia wniosku egzekucyjnego powód posiadał zadłużenie alimentacyjne w kwocie 10.000 zł. Obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny powstał bowiem od dnia 9 grudnia 2013r. Należności za ten miesiąc winny zostać wyliczone proporcjonalnie od dnia powstania obowiązku. Na taki sposób wyliczenia zaległości wskazała również reprezentująca powódkę pełnomocnik w e-mailu z dnia 2 lipca 2014r., w którym poinformowano powoda, że łącznie zaległość wynosi 2590 zł, w tym zaległość za grudzień 108 zł (22 dni). Wpłaty do kwoty 9.878 zł przekraczały zatem wysokość należności obciążających powoda. Zaległość za grudzień 2013r. wynosiła bowiem 109,50 zł. Zaległość za styczeń-czerwiec 2014r. wynosiła zaś 2400 zł. Natomiast zaległe odsetki 116,40 zł: w tym za grudzień 2013r. – 4,42 zł, za styczeń 2014r. – 8,83 zł, za luty 2014r. – 11,97 zł, za marzec 2014r. 17,67 zł, za kwiecień 2014r. – 21,37 zł, za maj 2014r. łącznie 27,78 zł (6,41 zł + 21,37 zł) za czerwiec 2014r. – 24,36 zł (2,42 zł + 21,94 zł). Od lipca 2014r. następowały bieżące i terminowe wpłaty należności.

Pomimo zasadności twierdzeń powoda co do spełnienia w całości obowiązku alimentacyjnego w odniesieniu do zaległych alimentów przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego powództwo nie mogło zostać uwzględnione w całości. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 maja 2014r., II CSK 679/13: „Powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania.” Jak wynikało z analizy akt (...)Komornik dokonał wyegzekwowania od dłużnika i przekazał na rzecz wierzycielki kwotę 5.705,71 zł, w tym kwoty 2.623,18 zł na poczet zaległych alimentów, kwoty 2998,93 zł na poczet bieżących alimentów oraz kwot: 62,28 zł, 19,18 zł, 2,14 zł na poczet odsetek. Tym samym nie można było podzielić poglądu pozwanej, że Komornik wyegzekwował już całość należności, a zatem powództwo winno zostać oddalone. Na saldzie zaliczek pobranych przez komornika w dalszym ciągu pozostają nierozdysponowane kwoty 501,77 zł oraz 1607,15 zł. Kwoty nie zostały ani zwrócone dłużnikowi ani przekazane na rzecz wierzyciela, tym samym postępowanie egzekucyjne nie zostało zakończone.

Podkreślić należy, że z punktu widzenia skuteczności i zasadności powództwa opozycyjnego, o jakim mowa w art. 840 § 1 k.p.c., decyduje stan istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c; por. Wybrane zagadnienia z egzekucji sądowej pod red. Jacka Gołaczyńskiego Oficyna Wolters Kluwer business, Warszawa 2008). W dacie tej wyegzekwowano od powoda z tytułu zaległych alimentów kwotę 2.623,18 zł.

Jak już wskazano norma art. 840 k.p.c. stanowi środek merytorycznej obrony dłużnika przed egzekucją, między innymi z przyczyn wygaśnięcia zobowiązania wskutek zapłaty. Hipotezą tej normy objęto materialnoprawne przyczyny wygaśnięcia zobowiązania, więc przewidziane prawem materialnym, a do nich nie należy wyegzekwowanie jakichkolwiek kwot w drodze postępowania egzekucyjnego. Kwoty wyegzekwowane w postępowaniu egzekucyjnym nie stanowią zdarzeń, o których mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., wskutek których zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Nie mogą więc stanowić podstawy powództwa opozycyjnego. Powództwo nie mogło zatem zostać uwzględnione co do kwoty 2.623,18 zł.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawała natomiast okoliczność ograniczenia wniosku egzekucyjnego przez R. C.. W sytuacji gdy wierzyciel zostaje zaspokojony poza postępowaniem egzekucyjnym, w drodze dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, nie gaśnie wykonalność tytułu wykonawczego i istnieje potencjalna możliwość jego wykonania (wszczęcia postępowania egzekucyjnego). Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jest zatem dopuszczalne, a podstawę takiego żądania stanowi nastąpienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie, w całości lub w części" wygasło (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.). Takim zdarzeniem jest niewątpliwie spełnienie świadczenia przez dłużnika (patrz: wyrok SN z dnia 4 listopada 2005 r. V CK 296/05 LEX Nr 179714). Również ukończenie egzekucji nie ma wpływu na zasadność powództwa, dopóty nie dojdzie do pełnego zaspokojenia tytułu egzekucyjnego. A zatem do chwili całkowitego zaspokojenia w drodze egzekucji należności wynikającej z tytułu wykonawczego, dłużnik zachowuje interes w pozbawieniu wykonalności tytułu wykonawczego. Prawo wytoczenia powództwa dłużnik traci z chwilą ukończenia postępowania egzekucyjnego, na skutek którego świadczenie objęte tytułem zostało całkowicie zaspokojone. Tytuł wykonawczy zostaje bowiem zatrzymany w aktach egzekucyjnych i dłużnikowi nie grożą już ujemne skutki wynikające z tytułu wykonawczego (por. E. Wengerek "Przeciwegzekucyjne powództwa dłużnika", s. 19). Przeniesienie tych uwag na grunt niniejszej sprawy, wskazuje na bezzasadność podniesionego zarzutu ograniczenia egzekucji. Egzekucja w sprawie nie została ukończona, a sam fakt ograniczenia jej przez wierzyciela, nie zamyka drogi do egzekwowania w przyszłości całej kwoty, na jaką opiewa tytuł wykonawczy. Istnieje zatem niebezpieczeństwo, że wierzyciel, mimo wygłaszanych obecnie deklaracji, może wszcząć postępowanie egzekucyjne co do całej sumy widniejącej na tytule wykonawczym, co będzie wiązało się z koniecznością podjęcia przez powoda po raz kolejny merytorycznej obrony. Nie ulega zatem wątpliwości, że pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, w części dotyczącej sum już uiszczonych, zapewni realną ochronę powodowi.

Dodać również należy, że Sąd związany był żądaniem pozwu określonym, jako żądanie pozbawienia wykonalności wyroku z dnia 24 czerwca 2014r., co do zaległych alimentów w wysokości 4232 zł. Nie mógł wyrokować ponad żądanie. Skoro zatem w toku postępowania egzekucyjnego (...)wyegzekwowano od powoda kwotę 2.623,18 zł, to powództwo mogło zostać uwzględnione co do kwoty 1608,82 zł (4232 zł – 2.623,18 zł), o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku, równocześnie oddalając dalej idące powództwo (pkt II).

Podstawę orzeczenia o kosztach stanowiły uregulowania art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Sąd może nie obciążać strony przegrywającej kosztami procesu. W ocenie Sądu względy słuszności sprzeciwiały się zastosowaniu uregulowania art. 100 k.p.c. w sprawie, na podstawie którego powód, jako przegrywający sprawę co do 62 %, musiałby zwrócić na rzecz pozwanej część poniesionych kosztów postępowania. W dacie wytoczenia powództwa pozostawało bowiem ono usprawiedliwione w całości. Podstawę oddalenia roszczenia w części stanowił zaś fakt wyegzekwowania części roszczenia od powoda, a zatem okoliczność od powoda niezależna. Tym samym nieuprawnionym pozostawałoby obciążanie powoda w jakiegokolwiek części kosztami procesu na rzecz powódki, o czym Sąd orzekł w pkt III wyroku.